[אמר] *רב יהודה אמר רב *אסי: *כל כסף האמור בתורה סתם=כסף צורי, ושל דבריהם=כסף מדינה ט) וכללא הוא כי: טענה דכתיב *כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור *ותנן שבועת הדיינין הטענה שתי כסף שאני התם דכתיב כסף או כלים מה כלים-שנים אף כסף-שנים ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב מעשר דכתיב יוצרת הכסף ביהך *ותנן הפורט סלע (במעות) מעשר שני כסף ריבה הקדש דכתיב ונתן הכסף וקם לו *ואמר שמואל הקדש שוה מנה שרוללו על שוה פרוטה מחולל: הקדש נמי יליף *קדש קדש ממעשר, קדושי אשה דכתיב *ויצאה חנם אין כסף ותנן בש"א בדינר ובשוה דינר יב"ה אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה לימא רב אסי דאמר כב"ש: אלא אי אתמר הכי אתמר אמר רב יהודה אמר רב אסי *כל כסף קצוב האמור בתורה=כסף צורי, ושל דבריהם=כסף מדינה, מאי דמשמע לן תנינא המש סלעים של בן זכר ושל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה *דתנן התוקע לחבירו נותן לו סלע ולא תימא סלע-ארבע זוזי אלא פלגא דזוזא, דקרי אינשי סלע-פלגא דזוזא, חנן בישא תקע ליה לההוא גברא, אתא לקמיה דרב הונא אמר ליה הב ליה פלגא דזוזא (*רות איכא) זוזא

מעשר שני פ"ב מ"ט

[בקדושין יא: איתא כסף כסף ליף ממעשר וע"ש סיעד בפרש"י]

בפרש"י: כסף ונתת הכסף בדרך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו בכל ונתת הכסף הם אשר תאוה נפשך...

ר"ש לה: פ"ש קדושין יא.

ר"ש לו: כ. [קדושין יא:]

גי' ר"ש סוס ליה וחא וכ"ס בכ"ש לב.

כי דייקי ר"ש

ר"ש שמעי' ר"ש

ר"ש כ' מתמיה לריך שיטין שתי פרוטות כו' ר"ש

ולא גרים ר"ש

וכשמעתין כו' פירש"י ומימה ר"ש

ופירש"י ס"ב ומה וכו' ר"ש

ר"ש לגיה סכא אף כל כו' ר"ש

ר"ש ל קמן

רבינו גרשום

של ירושלים שבו היו פרין הקדש ומעשרות: פריצים. שונאים: כסף מדינה. הוא אחד משמונה בכסף של תורה: המענה. שיתחייב בה שבועה בטענו שתי כסף רבי"ל שתי מעה כסף: ותיכי אחרת כסף צורי: ומה כסף דבר חשוב. ושתי מעה בסף נמי הוי דבר חשוב: הפורט סלע מעשר שני. שוה סלע מעשר שני של סלעין ורוצה לחלפן בסלע אמא דמעשר שני חילל על מעות אע"נ דכתיב ביה ונתתה בכסף: ויצאה חנם אין כסף. אבל יש כסף לאדון אחר ומאי ניהו האב שהאב וכאי בבתו בכסף קידושיה. ותנו

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ומה כסף וכו' דמעה: (ב) ד"ה קדש וכו' לחיב חדש ולל מעשר לאחרן מעשר לאחרן מפרי הארץ לה' הוא קדש לה' ובהקדש לה' ליה:

שיטה מקובצת

ט) מדינה. מענה מעשר והקדש וקדושי אשה פיסן: כ) מדינה הדיינו מאסריאתא דאמרן לעיל והשאר נמחקנו] שתי ט) כסף ושתי כסף הדיינו שתי מעות שהן שליש דינר דאי דינרי שני כסף איבעיא ליה לפיתני ראף ע"ג: ל) כלים דמה כלים שנים אפילו כל: ס) ונתת הכסף: ו) זה אבל יש כסף: ז) שתקע בש"ו באונו: ח) ותנו"ן לכל שנה ושנה של מ"ם שנים: ט) נותן אותו פרנוין: י) י' לימרין ביחד כו': יא) להשוות הכרעת הבשר: יב) דאף ע"ג שאם שקל שלכל: יג) דקדושין ובכמה מקומות: יד) כן שהיתה בימי: טו) מעות ולא דינר פרקתי כו' דהתם משום דבעינן: טז) הבא כי דייקא: יז) לפי שהיא של: יח) תי' ונימא נמחק: יט) וקשה לר' לפ': כ) למיסר אוקמיה אמעה שהיא כו' שבצורי ובשלמא לקמן דמסקינן כסף קצוב ניחא דיהן דסתם כסף שאינו קצוב פרוטה שיך למיסר סברא דאוקמיה אדינר מאחר דאוקמיה מפרוטה ומתי' למאן עד תי' אבל ליש: כא) ליה אדינר ואין שייך כלל לומר: ליה

בית שמאי כו'. לימא רב אסי דאמרי דינר: קצוב. כגון ה' סלעים של בן ושלשים של עבר הכולהו אידך: אלא סלע פלגא דזוזא דקרי ליה אינשי לשלגא דזוזא איסתירא דה"נו סלע הוי אחד

ט) גי' זו שהגיה רבינו גרש"י הוא כפי' רבותיו של רש"י שהגה בתוס' כאן ובגרש"י ותוס' בקידושין דף יא ע"ב אבל רש"י ז"ל בעצמו דחה שם פי' זה ע"ש

[אמר רב] כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי, ושל דבריהם כסף מדינה ט) פומדין ולא שייך שם הכרע דהוי כעין מקח וממכר ולא שייך הכרעה אלא כשמחליפין מטות לשלחני ומה שפירש דהכרע של מהם פומדין אחד ושמא כשעתן ממשיש שקל ביחד לא היו עוקין ט) פומדין ולא שייך שם הכרע דהוי כעין מקח וממכר ולא שייך הכרעה אלא כשמחליפין מטות לשלחני ומה שפירש דהכרע של דינר זהב כפי חשבון הכרע של חלי מעה במחלית השקל ואע"ג דלתשכחן בהמוכר הספינה (ב"מ דף פט.) גבי בשר דכשוקל י' י) ליטרא ביחד אין עוקין לו כל כך הכרע כמו שעוקל כל ליטרא ולומרא בפני עצמה אין להשוות יא) הבשר להכרע של כסף ומיהו קשה מאחין השופטין שפטורין מן הקולבון לקמן בפרק בתרא (דף עו:) דלתש"ג שאם יב) שוקל כל אחד בפני עצמו מייב (בקולבון) שני קלטות לשני חלאי שקל השתא שהם יחד אין עוקין אלא קולבון אחד ויש לחלק בהכרעות והר"ר יהודה בר נתן פי' בפרק הזהב (ב"מ דף מד:) שאותו דינר הוא להכרעות המטבעות ושכר בעלי המטבע שמי שיש לו כסף כדי לעשות כ"ה דינר של כסף עוקין לבעל המטבע לעוקבנו ואין מחזיר לו אלא כ"ד של כסף: כל כסף האמור בתורה כסף צורי. בפרק קמא דקדושין (דף יא.) יג) פירש הקונטרס. בשם רבותיו דדינר הוי מטבע פחותה שבצורי ומייתי לה התם אלא דאמר בית שמאי דאמר בית שמאי דאמר מתקדשת בדינר ומפרש טעמא דבית שמאי כדרב אסי דכל כסף האמור בתורה כסף צורי ואע"ג דכתיב שעירים גרם השקל ומתרגמינן עשרין מענין סלעא לא בשביל שהיתה מעה בימי משה אלא משקל אחד היה בימי משה שהיה שוה מעה שנעשית אחרי כן יד) בימי אוקלוס ופריך והרי טענה דקתני שתי כסף שהן מעות טו) מדקתני שתי ולא קתני שני ומשני *התם דבעינן דבר חשוב דומיא דכלים ומעה דבר חשוב הואי והשתא אתי קרא לגרועי דסגיא במעה ולא בעינן דינר אבל לפי המסקנא דאמר *כסף קצוב אתי דבר חשוב לאוסופי דבעינן מעה ולא סגי בפרוטה ורבינו ש"י הקשה לפירוש זה דא"כ כל כסף האמור בתורה דינר הוא היכי אתיא הקישא ומפקא ליה הא כי אתאי היקש לאשמועינן מה כלים שנים אף כסף שנים הוא דאתא וגרמה דלא קשה מידי דאין היקש למחלה ולרב דפליג אדשמואל בפרק שבועת הדיינין (שבועות לט:) צריך לומר כן דתרוייהו דרשות נפקי מכלים שנים ודבר חשוב דכסף כי אתא לנפיקה הוא דאתא ועוד הקשה היכי אמרינן מה כלים דבר חשוב הוא והא אמר התם לכך יצאו כלים למה שהן אלמא דלא חשיבי מחמין והא נמי לא קשיא דאתאי מחמ יט כו חשיבות ארעאי לעשות בו מלאכה חשובה וגדולה ועוד הקשה דבהדיא אמר ליפכא בשבועות מה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב וכסף כי אתא להך דרשא הוא דאתא והא נמי לא קשה דהייטו לשמואל אבל לרב איתא בהדיא התם דבין שנים בין דבר חשוב מכלים נפקי וכסף כי אתא לנפקה דבשמואל יש ספרים דגרסי התם כי הכא מז) *וכי דייקי קרא כותיה דשמואל והא דקאמר בתר הכי לשמואל אי כתיב כלים ולא כתיב כסף ה"א מה כלים שנים אבל דבר חשוב לא בעינן לא משום דמפקינן מכסף דבר חשוב אמר הכי אלא משום דאי לא כסף לא הוה מפקינן מכלים אלא שנים להכי כתב כסף לאתוקי כלים ולהגריך בו דבר חשוב ועוד ו"ל דמכסף דמשמע חשיבות ממון פרוטה לכל הפחות *שמעינו דבעי חשיבות בכלים לאתוקי כלי גרוע כגון מרוקא דדאמר בפרק הזהב (ב"מ דף מז.) במגא דכבר לאתוקי מרוקא אי נמי לאתוקי כלי שהא פחות משוה פרוטה דלא חיימא גזירה הכתוב הוא בכל כלי אע"פ שאין בו שוה פרוטה כמו שאומר בירושלמי דטעמא *שני מחטים מייתי בשוים שתי פרוטות שתהא הכפירה פרוטה והדר מקשינן כסף לכלים להגריך חשיבות בכסף יותר מפרוטה דמה כלי לאו כל דהו אלא כלי חשוב אף כסף לאו כל דהו אלא כסף חשוב והייטו מעה שבכך יש בו חשיבות ורש"י גרים התם כדדייקי קרא כוותיה דשמואל מה כסף דבר חשוב כו' והגיה אף כל דבר חשוב *לא גרס אף כלים משום דשמואל אית ליה יאלו כלים למה שהן וכתבם דתק דבכלים נמי בא לאתוקי מרוקא ח"ל שאין בכלי שוה פרוטה כדפרישית ורש"י פירש עוד לשון אחר בקדושין כל כסף האמור בתורה כסף צורי אם פירש שקלים הוי שקל צורי ואם סתם הוי מטבע הפחות שבצורי הלכך פרוטה לא מייא אמרת לפי יז) שהיה של נחשת ובצורי מטבע נחשת ליכא ובקדושין כסף כתיב הא קיימה גמירי וכיון דאפיקתיה מפרוטה אלמא מידי דחשיבותא בעי לאוקמוה אדינר כדלקמן *בשמעתין ומה כלי דהו אלא דמעה היא מטבע פחותה שבצורי מייהו שתים מנא ליה ומשני מה כלים שנים כו' *ומה כסף דבר חשוב אף כלים דבר חשוב שיהו שתים שתי כסף לאתוקי ממ"ד התם טעמו שני מחטין מייב בהוצאה אחת מהם לכך יצאו כלים למה שהן כלומר שיתחייב עליהן בכל שהוא ע"כ לשון הקונטרס וקשה יט) לן לפי' דלפי שיטתו דשבועות היה לו *להגיה אף כל כמו לר"י כיון דמטבע פחות שבצורי היא מעה היכי שייך למימר כלל כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמיה אדינר ה"ל למימר כ) אמעה שהיא מטבע פחותה שבצורי דבשלמא *לאתוקי דאמר כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמא אדינר הייטו בתר דאסכמא דפרוטה הוי של כסף לגבי אמאי מוקמי ליה כא) אדינר ג) ואין שייך לומר כיון דאפיקתיה מפרוטה שאין בשום מקום שתהא פרוטה אלא מעה ועוד כי היכי דבקדושין אמר כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמא אדינר גבי מעה נמי נימא כיון דאפיקתיה מני פרוטות אוקמה אמני דינרים: מה כלים שנים כו'. בשבועות (דף לא:) הקשה רש"י מנא ליה לשמואל דדרים לך יצאו כלים למה שהן אלמא דלא חשיבי מחמין והא נמי לא קשיא דאתאי מני פרוטות כמו שאמר לעיל ו"ל דהוה ליה לימיכתב כסף לו חפצים ג): כל כסף קצוב האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה. מיתה בדפרק המוכר (ב"ק ד' ג.) תנן גבי התוקע לחבירו רבי יוסי הגלילי אומר מנה ומסיק בגמרא דהייטו מנה צורי ובכתובות בפרק חמ"ש (דף סד:) תנן עוקין להם כלים

ט) [עי' בתוס' פ"ק דקדושין כל מה שאסר כלן] כ) וגם לון ל"ק ג) [ועי' היטב תוס' שבועות לא: ד"ה מה כלים]

[בב"ק גרסינן רב יהודה אמר רב]

מעשה שני לה:

[בקדושין יא: איתא כסף כסף ליף ממעשר וע"ש סיעד בפרש"י]

ר"ש לה: פ"ש קדושין יא.

ר"ש לו: כ. [קדושין יא:]

גי' ר"ש סוס ליה וחא וכ"ס בכ"ש לב.

כי דייקי ר"ש

ר"ש שמעי' ר"ש

ר"ש כ' מתמיה לריך שיטין שתי פרוטות כו' ר"ש

ולא גרים ר"ש

וכשמעתין כו' פירש"י ומימה ר"ש

ופירש"י ס"ב ומה וכו' ר"ש

ר"ש לגיה סכא אף כל כו' ר"ש

ר"ש ל קמן